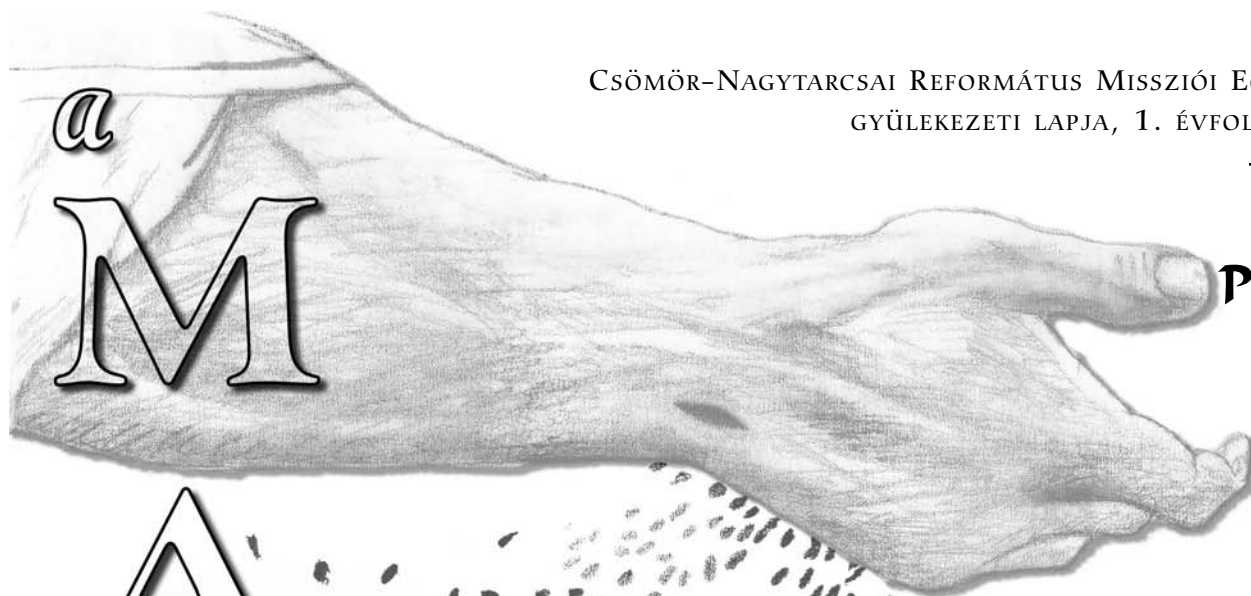

2011.
Pünkösd

ELJÖN Ő, AZ IGAZSÁG LELKE!

“Kezdetől fogva azért nem mondtam ezeket nektek, mert veletek voltam. De most elmegyek ahhoz, aki elküldött engem, és közületek senki sem kérdezi tőlem: Hova mégy? Mivel ezeket mondom nektek, szomorúság tölti el a szíveteket. Én azonban az igazságot mondom nektek: jobb nektek, ha én elmegyek; mert ha nem megyek el, a Pártfogó nem jön el hozzátok, ha pedig elmegyek, elküldöm Őt hozzátok. És amikor eljön, leleplezi a világ előtt, hogy mi a bűn, mi az igazság és mi az ítélet. A bűn az, hogy nem hisznek énbennem; az igazság az, hogy én az

Atyához megyek, és többé nem láttok engem; az ítélet pedig az, hogy e világ fejedelme megítéltetett. Még sok mindent kellene mondanom nektek, de most nem tudjátok elviselni: amikor azonban eljön Ő, az igazság Lelke, elvezet titeket a teljes igazságra; mert nem önmagától szól, hanem azokat mondja, amiket hall, és az eljövendő dolgokat is kijelenti nektek. Ő engem fog dicsőíteni, mert az enyémből merít, és azt jelenti ki nektek. Mindaz, ami az Atyáé, az enyém; ezért mondtam, hogy az enyémből merít, és azt jelenti ki nektek.” (Jn 16,4c-15)

KÖSZÖNTJÜK OLVASÓINKAT!

“Eljön Ő, az igazság Lelke...” Pünkösd örömhírével köszöntjük testvéreinket gyülekezeti újságunk, A Magvető második számában. Jézus ígérete beteljesült az emberiségen, és ennek mi is részesei vagyunk. Az Úr mennybemenetelét követően eljött az igazság Lelke, hogy feltárja a világ előtt Isten üdvözítő akaratát.

A Szentlélek jelenléte ebben a világban megannyi csodát és áldást jelent a bűnbánó és Istent kereső ember életében. Az egyik ilyen csoda, hogy közösséggé, egyházzá formál bennünket. Mint a mágnes, ahogyan összegyűjti a vasreszeléket, úgy gyűjt egybe bennünket is, és úgy formál egységgé. Ennek a csodának lehetünk most mi is tanúi, és egyben részesei is Csömörön és Nagytarcsán egyaránt. Istené legyen ezért a dicsőség!

Bizonyára a testvérek is tapasztalják, hogy Isten kegyelme és áldása hétről-hétre kiárad ránk. Olyan jó látni például, amikor a Lélek által indítva, Istent keresők térnek be hozzánk istentiszteletre.* Keresve azt a krisztusi szeretetet, amely nélkül az élet elviselhetetlen és értelmetlen. De a Bibliakör alkalmával is átéljük a Szentlélek áldó jelenlétét, amikor az Ige mellett meghitt és őszinte beszélgetések bontakoznak ki. Ilyenkor azt érezzük, hogy egyre erősebb az az összetartozás, az az egység, amelyre az Úr hívott el bennünket. A hittanórák, a konfirmációi előkészítő, és a különböző igei-lelki alkalmak során is részesülünk mindebben az áldásban, mert beteljesült Jézus ígérete. Eljött az igazság Lelke, és betölti azoknak az életét, mindennapjait, akik megnyitják a szívüket előtte.

a
M

A

G

V

E

T

Ő

Köszöntés

Azért kell imádkoznunk, testvéreim, hogy ezt a csodát, a Szentlélek áldását, minél többen átéljék a gyülekezetünkben. Sokan vannak még ugyanis olyanok, akik otthon – távol a gyülekezettől – élik meg hitüket, Istennel való kapcsolatukat. Ők még nem tudják, hogy mit jelent a Szentlélek közösséggé formáló ereje. Nem tudják, hogy a gyülekezetben egymás hite által fejlődünk, és ismerjük fel hibáinkat, tévedéseinket. Segítsük őket ezért ehhez a felismeréshez, mert mi már tudjuk, milyen csodálatos a jelenlő Szentlélek áldása az életünkben.

Ennek a lelki vetületnek van egy materiális vetülete is. Bár nem élünk a számok bűvöletében, hiszen a számok csak mennyiségi értéket jelölnek, minőségít nem, és Isten ítélőszéke előtt nem az fog számítani, mekkora létszámú volt a gyülekezet, hanem az, hogy mennyire volt élő a hite, mennyire engedte munkálkodni a Szentlelket ebben a világban. Mégis látunk kell azokat a számadatokat, amelyek jellemzőek épülő gyülekezetünkre. Tudnunk kell, hogy honnan indul a fejlődésünk vagy – Isten mentsen tőle – a visszafejlődésünk.

A 2010-es adatok alapján 106 fő tagja a

választói névjegyzékünknek (ebből 96 fő csömöri és 10 fő nagytarcsai lakos). Ők azok, akik az év végén esedékes presbiterválasztáson jelölthetik magukat, illetve leadhatják szavazatukat. A rendelkezésünkre álló adatok alapján 314+74 református él a két településünkön, akikről valamilyen tudomásunk van. Ezen adatok tisztázása, a reformátusok felkutatása, folyamatban van, amihez minden testvéreinktől szeretnénk segítséget kérni.

A 2001-es népszámlálási adatok szerint Csömörön 794, Nagytarcsán 263 reformátust tartanak nyilván. A tízéves adatok azóta biztosan változtak, hiszen a településeken lakók száma is emelkedett. Mindenesetre az jól látszik, van még kiket hívogatni gyülekezeti közösségünkbe.

Az Úr Jézus hívott el és választott ki bennünket erre a szolgálatra. Azt szeretné, hogy azok, akik már csatlakoztak a Szentlélek gyülekezeti közösségéhez, hívogassák a szétszéledt nyáját, és átadják az örömhírt: *itt van közöttünk Jézus Szentlelke, Aki feltárja, hogy mi a bűn, mi az igazság és mi az ítélet!*

MEGHÍVÓ

Szeretettel hívjuk, és várjuk testvéreinket **június 18-án**, 10⁰⁰ órától gyülekezeti Családi Napunkra! Nagyszerű alkalom lesz ez arra, hogy kötetlen, családi körülmények között jobban megismerkedhessünk egymással, és közösen kikapcsolódjunk.

A kicsiket akadályversennyel és különféle játékokkal várjuk, az idősebbeket pedig egy könnyed beszélgetésre. De ezen kívül lesz alkalom labdázni, íjászkodni, a karikás ostor használatában elmélyedni, társasjátékot játszani, sakkozni, faszépen igazi kürtös kalácsot sütni, s megkóstolni sok-sok finomságot.

A kisbabáktól a nagyszülőkig mindenkit szeretettel hívunk és várunk gyülekezetünk első közös családi napjára!

A helyszínt *dr. Szennyessy Judit* presbiter testvérünk biztosítja. Cím: **Csömör, Középhegy u. 19.** Eső esetén egy héttel később, június 25-én tartjuk meg rendezvényünket. Szeretettel fogadjuk erre az alkalomra a felajánlásokat, például: sütemény, üdítő, szendvics, stb. De lehet hozni játékokat is!

** Itt ragadom meg az alkalmat, hogy helyesbítsek egy, az előző lapszámunkban megjelent, téves adatot. A 8. oldalon közölt, 2010. szeptembert megelőző időszakra vonatkozó istentiszteleti látogatottság átlaga nem 20-30 fő, hanem pontosan 38 fő, számtani átlaggal. Ezért a tévedésért ezúton is elnézést kérek!*

BÁBEL

ÁRNYÉKÁBAN A SZENTLÉLEK VILÁGÍT

“Az egész földnek egy nyelve és egyféle beszéde volt. Amikor útnak indultak keletről, Sineár földjén egy völgyre találtak, és ott letelepedtek. Azt mondták egymásnak: Gyertek, vessünk téglát, és égessük ki jól! És a téglá lett az építőkövük, a földi szurok pedig a ha-

barcsuk. Azután ezt mondták: Gyertek, építsünk magunknak várost és tornyot, amelynek teteje az égig érjen; és szerezzünk magunknak nevet, hogy el ne széledjünk az egész föld színén. Az Úr pedig leszállt, hogy lássa azt a várost és tornyot, amelyet az emberek építettek. Akkor ezt mondta az Úr: Most még egy nép ez, és mindnyájuknak egy a nyelve. De ez csak a kezdete annak, amit tenni akarnak. És most semmi sem gátolja őket, hogy véghezvigyék mindazt, amit elterveznek. Menjünk csak le és zavarjuk ott össze a nyelvüket, hogy ne értsék egymás nyelvét! Így szélesztette szét őket onnan az Úr az egész föld színére, és abbahagyták a város építését. Ezért nevezték azt Babelnek, mert ott zavarta össze az Úr az egész föld nyelvét, és onnan szélesztette szét őket az Úr az egész föld színére.” (1Móz 11,1-9)

Amikor egy nemzet anyanyelvről beszélünk, akkor nem csupán különböző kiejtett szavak és nyelvtani szabályok együttesére gondolunk, hanem megfogalmazódik egy lelki-szellemi egység is. Ha például azt mondom: *Napkelet*, akkor a magyar ember számára ez nemcsak a keleti irányt jelöli, ahol minden reggel felkel a nap, hanem eszünkbe juttatja az őshaza képét, a testvérnépeket, akik még most is ott élnek, s megannyi olyan őskép elevenedik meg lelki szemeink előtt, amelyben az Istentől eredő egységünk gyökerezik. Sok hasonló szavunk van, amely csak a magyar embernek érthető, és élhető át igazán. Nemzet-egyen-anyanyelv, ezek egymástól szétválaszthatatlan fogalmak. Kosztolányi Dezső így tesz bizonyosságot erről: “*Csak anyanyelvemen lehetek igazán én.*” (Erős várunk a nyelv.)

A mai alapigénkben Isten összezavarja az emberiség nyelvét. Jól ismerjük Babel tornyának a történetét. Az Özönvíz után vagyunk, amikor Nőé nemzetsége, mint az egyedüli életben maradt család, Isten parancsára benépesíti a földet (1Móz 9,7). Az emberiség ősnemzetsége még egységben élt. A Szentírás

nemcsak *egy nyelvről* beszél, hanem *egyféle beszédről* (1) is említést tesz. Ez az a lelki-szellemi egység, amely lehetővé tette Nőé családja számára, hogy keletről elindulva, elérjék Sineár földjét, a Tigris és az Eufrátesz folyó közötti völgyet, és letelepedjenek új hazájukban. De ennek köszönhető a szellemi felemelkedésük is: felfedezik az *égetett téglá* és a *szurok* használatát. Az ősemberiség egy nemzetként élte ekkor az életét, s ez az erő fogalmazódott meg akkor is, amikor így kiáltottak: “*Gyertek, építsünk magunknak várost és tornyot, amelynek teteje az égig érjen; és szerezzünk magunknak nevet, hogy el ne széledjünk az egész föld színén.*” (4)

Ebben az egy mondatban fogalmazódik meg az ember lázadása teremtő Urával szemben. Lázad teremtettségi mivolta ellen, mert maga is teremtővé akar válni. Hírnevet akar szerezni a saját erejéből. Kaput akar nyitni föld és ég közé, mert azt gondolja, hogy van olyan hatalma és ereje, amely isteni rangra emelheti őt. Babel tornya hirdetné az ember hatalmát és győzelmét mindenekfelett a világon.

Igehirdetés

A Szentírás mégis, ironikusan megjegyzi: *“Az Úr pedig leszállt, hogy lássa azt a várost és tornyot...”* Ami az embernek hatalmas, az Istennek akkora csupán, hogy alá kell szállnia, ha jobban meg akarja nézni. Mint, amikor mi is lehajolva szemügyre veszünk egy hangyabolyt.

Ekkor fogalmazódik meg az isteni ítélet is az emberi becsvágy fölött: *“Most még egy nép ez, és mindnyájuknak egy a nyelve. De ez csak a kezdete annak, amit tenni akarnak. És most semmi sem gátolja őket, hogy véghezvigyék mindazt, amit elterveznek. Menjünk csak le és zavarjuk ott össze a nyelvüket, hogy ne értsék egymás nyelvét!”* (6-7)

Isten ítélete egyértelmű. Megbontja azt az egységet, amely az emberiség fejlődését, összetartozását hivatott elősegíteni. Összezavarja a nyelveket, hogy ne értsék meg egymást az emberek. Hogy határt szabjon az emberi akarat gyilkos és pusztító térhódításának. Az a sok ember, aki idáig összefogva rakta egyik téglát a másikra, most hirtelen nem érti meg egymást.

Feltehetnénk a kérdést: mi történt itt valójában? Hiszen attól, hogy különböző nyelveken beszélnek az emberek, attól még nem állna le végérvényesen a munka. Előbb-utóbb megtanulnák egymás nyelvét, sőt mutogatott jelbeszéddel is lehet haladni a munkával.

Azzal, hogy Isten összezavarta a nyelveket, valami mélyebb dolog történt: az egymás közötti megértést zavarta össze az Úr.

Bizonyára mindannyiunkkal megtörtént már az életben, hogy olyan emberekkel találkoztunk, akikkel könnyen megértettük egymást, akiknek a közelében jól érezzük magunkat. S mindazzal, amit a másik kifejez, azonosulni tudunk. Szoktuk úgy is mondani: *“egy hullámhosszon vagyunk”, “egyre jár a agyunk”*.

Amikor ilyen emberrel találkozunk, akkor a munka is könnyebben megy. Vidámak és felszabadultak vagyunk, mert érezzük, hogy társunk van a teherhordozásban.

De ugyanennek a másik oldalát is biztosan átéltük már. Amikor olyan emberrel találkoztunk, aki szinte elszívja az erőnket. Bármit mond és tesz, úgy érezzük: teljesen más világot képvisel. Máshogy forog az agya. Pedig ő is ugyanolyan értékes, mint mi, de valahogy nem értjük meg egymást, s ezért nehezen jutunk vele bármire is.

Amikor bűneink miatt Isten összezavarta a nyelveket, akkor ez a *meg-nem-értés* lépett a világunkba. Az ember és ember között megszünt az összhang, és lelki-szellemi magányba süllyedt az egyén élete.

Napjainkban szemtanúi lehetünk a második Bábelnek. Az isten nélküli ember a világ meghódítására tör, és ezért büntetésből összezavarodtak a nyelvek. Megannyi szekta, politikai párt, ideológia születik nap, mint nap, mert az emberek nem egy nyelvet beszélnek. Vitatkoznak, harcolnak egymással, mert a *“meg-nem-értés”* uralkodik közöttük.

Bábel tornyának példája örökérvényű, intő példa az emberiség számára. Amíg az ember nem azon az úton jár, amit Isten kijelölt. Amíg a saját akaratát és vágyait követi, addig *“meg-nem-értés”* fog uralkodni a szívében. Addig nem fogja megtalálni azt az összhangot embertársaival, amely a sikeres, boldog, beteljesült élethez szükséges.

Jusson eszünkbe Bábel tornyának története, amikor úgy érezzük, hogy képtelenek vagyunk megérteni a másik embert. Amikor úgy érezzük, hogy a *“meg-nem-értés”* uralkodik az elfogadó szeretet helyett. Jusson eszünkbe, mert ez azt jelenti, hogy az ember akarata érvényesült akkor ott, abban a helyzetben, nem pedig Isten akarata.

Mert az Úr akarata az, hogy a *“meg-nem-értett”* állapot helyreálljon. Azt akarja, hogy felismerjük bűneinket, és megvallva azokat, visszatérjünk arra az útra, amelyre Ő hívott el bennünket. S ekkor ismét egy nyelven szólhatunk egymáshoz.

Csodálatos az Úr kegyelme, hogy még ebben a büntetésében is megmutatja a szabadulás útját. Ez a szabadulás Jézus Krisztussal érkezett el az emberiség számára.

Jézus mutatta, mit jelent Isten akaratát cselekedni. Mit jelent elfogadó szeretettel megérteni a felebarátot. Mit jelent egy nyelvet beszélni. Ő általa szűnhet meg az emberek közötti *“meg-nem-értés”*. Mert Ő megváltója szegénynek és gazdagnak, konzervatívnak és liberálisnak, fehérnek és színes bőrűnek, fiatalnak és idősnek.

Ő hozta el az összezavart nyelvű emberiségnek újra a közös nyelvet: *a szeretet nyelvét*. Ezt az ajándékot kapta meg az első

pünkösdi gyülekezet is. Amikor a tanítványok, eltelve a Szentlélekkel, kiálltak az emberek elé, és mindenki a maga nyelvén hirdette az evangélium örömhírét. Ott, akkor *“mintegy háromezer lélek”* (ApCsel 2,41) értette meg ezt a közös, isteni nyelvet. S azóta is, emberek milliói, akik elfogadták Jézust életük megváltójának, beszélnek ezt a nyelvet. Ismét megértik embertársaikat, ismét azon az úton haladnak, amelyet Isten jelölt ki számukra.

Mi is ezen az úton szeretnénk járni életünkben. Mi is szeretnénk újra egy nyelvet, a *szereetet nyelvét* beszélni. S ez nem csak egyéni életünk boldogulásának feltétele, hanem ma-

gyar nemzetünk jövőjének is a záloga. Ha sikereket akarunk elérni, ha le akarjuk győzni az akadályokat, ha célhoz akarunk érni, akkor ismét egy nyelvet kell beszélnünk.

Mindez egyedül a Szentlélek Isten által érhető el, Akiről így tett bizonyosságot a Megváltó: *“...a Szentlélek, akit az én nevemben küld az Atya, Ő tanít majd meg titeket mindenre, és eszetekbe juttat mindent, amit én mondtam nektek. Békességet hagyok nektek: az én békességemet...”* (Jn 14,26-27)

Ő Pünkösöd csodálatos ajándéka! Ezért adjunk hálát most imádságban. Ámen.

ESZTERGÁLY ELŐD GÁBOR lelkipásztor

Füle Lajos

PÜNKÖSD FÉNYÉBEN

Pünkösöd... Fényedben élek,
teremtő égi LÉLEK,
erőd gerjeszti lelkem.
Felfogni szent csodádat
nem tudhatom, de áldlak
megújult életemmel.

Az Ige, mint zsarátnok,
húlt szívemben lángot
lobbantott, hála érte!
Követségében járok,
ahogy a tanítványok,
rajtam a KRISZTUS vére.

Dicsőítsd Őt ma bennem,
Ki nem vetett el engem,
illesse hála, hála,
Ki - érte mit se várván -
megváltott vére árán
ISTENNEK, az ATYÁNAK.

FELKÍNÁLT KEGYELEM MINDENKINEK

“Megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek, amely arra tanít minket, hogy megtagadván a hitetlenséget és a világi kívánságokat, mértékletesen, igazán és szentül éljünk a jelenvaló világon; várván ama boldog reménységet és a nagy Istennek és megtartó Jézus Krisztusunknak dicsősége megjelenését; aki önmagát adta miérettünk, hogy megváltson minket minden hamisságtól, és tisztítson önmagának kiváltképpen való népet, jócselekedetekre igyekezőt” (Titus 2,11-14.)

Lomtalanításkor évről évre ismétlődő lehetőség számunkra, hogy átvizsgáljuk a lakásunkban, vagy a házunk körül lévő dolgainkat, tárgyainkat, mert vannak számunkra értékes megőrzendő dolgaink és vannak már értéktelen, értékét veszített tárgyaink, amelyeket mint lomokat kitehetünk az utcára, hogy vigyék el azokat.

Tárgyi értékeink, dolgaink mellett vannak azonban lelki, szellemi és eszmei értékeink is. Ezeket is időről időre ugyanúgy át kell vizsgálnunk, mint a körülöttünk lévő tárgyakat. Azaz önvizsgálatot kell tartanunk, hogy kiderülhessen, milyen hasznos lelki és szellemi értékeket kaptunk Istentől, amelyek a jó, szép és igaz dolgok kibontakozását segíthetnék, vagy segíthették volna eddig is életünkben. Rá kell döbbernünk, hogy ehelyett haszontalan, sőt káros eszmék hatása alá kerültünk, amelyek deformálták gondolkodásunkat, életünket, megváltoztatták kapcsolatainkat embertársainkkal és Istennel is. Bizony önvizsgálatot kell tartanunk, és lomtalanítani kell szellemi, eszmei dolgaink között is. Ebben a lomtalanításban segít nekünk Teremtő Istenünk, akitől kaptuk életünket, amit jónak teremtett, de engedtlenségünk miatt mindnyájan megromlottunk, haszontalanokká, elvettetésre méltók lettünk. Megváltásra, kegyelemre szoruló bűnösök vagyunk. Ő megkönyörült rajtunk. Örömhír számunkra, hogy Isten az Ő tulajdon Fiaának sem kedvezett, hogy vele együtt mindent nekünk adhasson. Így szól nekünk ma az örömmüzenet: Megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek, ami arra tanít

minket, hogy tagadjuk meg a hitetlenséget.

A következő történet által segíteni akar Isten minket, hogy őszinte önvizsgálatot tartva elfogadhassuk, hogy nekünk is szükségünk van a felkínált kegyelemre, hogy Isten jelen lehessen életünkben, és megújíthassa a Vele és az embertársainkkal való kapcsolatainkat.

Egy egyetemi tanár a következő kérdést tette fel hallgatóinak: Az Isten teremtett minden létező dolgot? Egy diák azt felelte: Igen, természetesen. Tényleg mindent? – kérdezte a professzor. Igen, mindent – válaszolta a diák. Akkor az Isten a rosszat is teremtette! Mert a rossz létezik – mondta a professzor. Erre már a diák nem tudott mit mondani, ezért a tanár elhallgatott, elégedett volt, hogy ismét bebizonyította, hogy a vallásos hit csak egy mítosz.

Ezután jelentkezett egy másik diák: Professzor úr, szabad egy kérdést feltennem? Természetesen – jött azonnal a tanári válasz. A diák kérdezett: A hideg létezik? Természetesen, válaszolta a professzor, hiszen maga is tapasztalhatta, amikor fázott, ugye? Valójában ellent kell mondjak Önnek, professzor úr. A hideg nem létezik. A fizika tudománya azt mondja, hogy a hideg a meleg hiánya. Egy tárgyat akkor tudunk tanulmányozni, ha az hőt bocsát ki magából, a hő által energiát közvetít, amit mérni tudunk. Hő nélkül az említett tárgy képtelen bármit kisugározni. Az emberek azért alkották meg a hideg fogalmát, hogy kifejezzék a meleg hiányát. Hát a sötétség – létezik? – kérdezte a diák. Létezik – mondja a tanár. Szerintem nem létezik, uram – válaszolta a diák. A sötétség a fény hiánya. A fényt és

a fény sebességét tanulmányozhatjuk, de a sötétséget nem. Nicholson prizmája megmutatja a különböző színek árnyalatait és a fény visszaverődését a hullámhossz függvényében. A sötétség egy általunk létrehozott kifejezés, amivel a fény hiányát magyarázzuk. A diák még megkérdezte: És a rossz – professzor úr, létezik? – Az Isten teremtette a rosszat – válaszolta a tanár. A rossz az Isten hiánya az emberek szívében, a szeretet, az emberség és a hit hiánya. A szeretet és a hit olyanok, mint a fény és a meleg. (A diákokat Albert Einsteinnek hívták!)

Önvizsgálatunk során mi is rádöbbenhetünk arra, hogy mennyi jó dolog hiányzik az életünkben. Nincs bennünk igazi hit, hiányzik a szeretet és az emberség belőlünk, önzők vagyunk. Bizony egy hamis eszme megrontotta a mi gondolkodásunkat, sőt az egész világ gondolkodását is. Ez az eszme az ateizmus, aminek szelleme bejárta az egész világot. Mi, a huszonegyedik század emberei, az úgynevezett “modern emberek” hitetés áldozataivá lettünk, mert elfogadtuk a kifecamított gondolkodásból fakadó megállapítást, hogy a hit és a tudomány nem férhet meg egymás mellett, ellentétek. Csak mítosz a hit, ezért nincs szükség a modern, a tudományokat ismerő embernek hitre és Istenre. Az előbbi történet végiggondolása által azonban Isten segíteni akar nekünk becsapottaknak, félrevezetteknek, hogy felismerjük, a hit ellentéte nem a tudomány, hanem a hitelenség, a tudomány ellentéte pedig nem a teremtő és megváltó Istenben való hit, hanem a tudatlanság! Az ateizmus, az istentagadás, a hitelenség az a káros eszme, amit, mint haszontalan, értéktelen dolgot ki kell vetnünk a szívből, hogy Isten jelen lehessen életünkben.

Isten jelen akar lenni életünkben. Ő nem nyugodott bele, hogy hátat fordítottunk neki. Ő keres minket, eszméltet. Kérdez: Ember, hol vagy?! Ő tud és akar segíteni nekünk, akik talán méltatlanoknak is érezzük magunkat hátat fordításunk, hitelenségünk miatt. De éppen így érezhetjük és láthatjuk meg mi is, hogy milyen jó az Úr hozzánk. Ha mi hűtlenné lettünk is hozzá, Ő hű maradt hozzánk. Isten úgy szeretett, és szeret minden embert, hogy egyszülött Fiát adta értünk, hogy aki hisz benne, ne vesszen el, hanem örök élete legyen. Ezért jelent meg a meg-

tartó kegyelem, Isten üdvözítő kegyelme Jézus Krisztusban minden embernek. Hű az Isten, aki elhívott minket az Ő Fiával, a Jézus Krisztussal való közösségre, aki kihívott minden népből egy lelki népet itt, kit egy Úr, egy keresztség és egy hit egyesít. Az egyházban, a gyülekezetekben érzékelhetjük ezt, amikor szívünk csendben az Úrra figyelhet, hallgatjuk az Igét, meghallhatjuk Isten szavát. Isten utolsó szava Jézus Krisztus által ér el hozzánk, szólít meg minket. Ő, ahogy megígérte, Szentleke és igéje által érzékelhetően jelen van közöttünk. Aki engem látott, látta az Atyát – mondta Jézus. Isten Jézus által keres, hív magához, mert mindenkit meg akar tartani, mindenkinek megnyugvást akar adni. A téveszmék zűrzavarában, az igazság keresésében mehetünk hozzá, Ő nem taszít el magától, sőt mindeneket magához vonz, aki hozzánk hasonlóvá lett mindenben, kivéve a bűnt. Ő az Isten felkínált kegyelme számunkra, hogy vele megtalálhassuk az utat Istenhez. Én vagyok az út, az igazság és az élet, senki sem mehet az Atyához csakis én általam – mondta Jézus. Ezért jelent meg Isten üdvözítő kegyelme benne, hogy Isten jelen lehessen életünkben, és mi is érezhessük meg újra Isten közelségének, szeretetének jóságát.

Bízzuk magunkat újra a kegyelemre, Jézus Krisztus váltságát fogadjuk el, hogy mondhasuk mi is, mint Pál apostol: Elég nekem az Ő kegyelme, mindenre van erőm Krisztusban, hogy megtagadhassam hitelenségemet, mert hit nélkül lehetetlen Istennek tetszeni. Hit által Ő ad nekünk világosságot, hogy különbséget tudjunk tenni a jó és a rossz között, az igazi értékek és az értéktelen, haszontalan dolgok között. Ő ad ahhoz is erőt, hogy megőrizhessük az igazi értékeket, mindent, ami hiányzott vagy nagyon gyenge volt a szívből, a hitet, reménységet és a szeretetet is. Így boldog reménységgel várhatjuk nagy Istenünknek és megtartó Jézus Krisztusunknak dicsőséges megjelenését, aki meghalt helyettünk, miattunk és érettünk, feltámadott és felment a mennybe, hogy nekünk helyet készítsen. Ő Lelke és igéje által velünk van, mindenre emlékeztet és tanít, megtisztít minket, hogy hozzá hasonlókká legyünk és részesei lehessünk az Ő dicsőségének.

NAGY GYULA nyugalmazott lelképásztor

Szórványunk Nagytarcsa

MOLNÁR LAJOS

A NAGYTARCSAI REFORMÁTUSOK TÖRTÉNETI EMLÉKEI

Községünk történeti és néprajzi emlékeinek több évtizedes kutatása során megállapítható, hogy figyelemre méltó településen élünk. Itt, a Pesti-síkság és a Gödöllői-dombság találkozásánál, a Szilas-patak völgye ősidők óta több nép által lakott. Ezt bizonyítják a Krisztus születése előtti és utáni időkben előkerült régészeti leletek.

Honfoglaló magyar őseink Kr. után a 10. században már idetelepültek. Ezt igazolta 1967-ben a régészek által kiásott magyar köznépi temető. Az eddig ismert írott forrás 1302-ből való. Ez Tarcsa néven említi falunkat, amely köznemesi birtok volt. A 15. század első felében a birtokviszonyokban bekövetkezett változás miatt a Tarcsai nevű birtokos család két ágra szakadt. A falu déli része a nemes Tarcsai Csíkok birtoka lett, akik Hunyadi János kormányzó kegyeltjei voltak. Ezt bizonyítják azok az oklevelek, amelyekben a nevük, mint királyi emberek szerepelnek.

1541-től 1686-ig községünk a budai pasa igazgatása alatt, a török birodalom része lett. A

Csík család a törökök ellen vívott harcokban elpusztult. A falu népe helyben maradt és adófizetőjévé vált a török földesúrnak, aki 1546-ban készítette első adóösszeírását. A jegyzékben Csík Tarcsa néven említi községünket. Ez a településnév 354 évig volt érvényben. A Nagytarcsa név 1900 novemberétől használatos.

A helyi reformátusok történetének megismerése érdekében vissza kell térnünk a török korba. – 1541 után a török hatalom az egyházi élet szellemi irányítóit elűzte, de most az egyszer a nép között élő papokat megtúrta. Így biztosította magának, hogy az adózó jobbágyok helyben maradjanak. A 16. század végén Csík Tarcsának nem volt papja.

Pest megye legnagyobb protestáns hittérítője Szegedi Kis István, aki az 1540-es években kezdte meg működését. Ennek eredményeként a 16. század második felében a megye Duna bal parti részén 35 helységben voltak protestáns gyülekezetek. Ezek között volt Csík Tarcsa is.

A 17. század elején, 1605 novemberében

Bocskai István fejedelem Vácott táborozva; felállította a váci református egyházkerületet, majd 1606-ban a váci főesperességet, amelybe falunk is tartozott.

1626. március 15-én Újlaki Ádám csíktarcsai református pap részt vett a ráckevei zsinaton. 1652-ben már Ladányi Mátyás Csíktarcsa prédikátora. 1674-ben Pozsonyba idézték Szödényi Mihályt. – 1669-ben készült térképen templomos helyként jelölik Csíktarcsát. – 1680-ban a török uralom vége felé Csík Tarcsa már a kálvinizmus mellett jelentős lutheranizmust is mutat, de számos katolikus is él a protestáns környezetben.

1703 – 1711 között a Rákóczi-szabadságharc alatt sokat szenvedett Csíktarcsa népe. A járványok is pusztították. Ezek miatt nagyon megfogyatkozott a falu lakossága.

1714-ben a református írások Papi István csíktarcsai lévitát említik. Ebben az időben Csíktarcsa földesura Prunner György kamarai tanácsos. A 18. század elejéről fennmaradt a csíktarcsai református lelkész javadalmairól szóló kimutatás 1. Pénz 15 Ft, 2. őszi búza 15 Milar, 3. Só liber 50, 4. Vaj ittze 3, 5. Minden hordóbul jár 1 ittze bor, 6. Kereszteléstül denar 28, 7. Halotttemetéstül prédikálás és éneklés 40 denar, 8. Széna szekér 3, 9. Házasulandóktul 56 denar, vidékitül 1 Ft.

1725 – 1800 között nem szervezett tömegekben, hanem kisebb csoportokban magyar és szlovák szökött jobbágyok, zsellérek érkeztek a faluba Nógrád és Pest megyéből. A megfogyatkozott őslakosság befogadta a jövevényeket, hogy segítsenek az elvadult határ művelésében. 1730-ban Grassalkovich Antal lett a földesúr. Az ellenreformáció alatt sok sérelem érte a protestáns lakosokat.

A 19. század elején, 1825-ben a falu 613 lakosából 527 evangélikus, 7 református, 68 római katolikus, 11 zsidó.

A 20. század elején, az 1920-as népszámláláskor 1300 lélekből 1137 evangélikus, 8 református, 114 római katolikus, 11 görög katolikus volt.

1925-ben épült fel a kistarcsai református templom. A nagytarcsai reformátusok szórványként 2008-ig a kistarcsai egyházközséghez tartoztak.

Hálás köszönet Riskó János és Riskóné Fazekas Márta kistarcsai lelkész házaspárnak azért, hogy figyelmük, érdeklődésük a nagy-

tarcsai reformátusokra irányult. Felkeresték Győri Péter polgármester urat és tájékoztatást kértek a 2001-es népszámlálás nagytarcsai reformátusokra vonatkozó adatáról. Kiderült, hogy a községben 270 református él. Megkezdték a református családok meglátogatását, a lelki élet ébresztését, az istentisztelet iránti igény erősítését. Mindezekhez nagy segítséget adott Baranka György evangélikus lelkész testvérünk és az evangélikus presbitérium.

Megengedték, hogy a református szórványgyülekezet kéthetenként az evangélikus templomban istentiszteletet tartson és használhassa az orgonát is. Az első református istentisztelet 2002. november 24-én volt.

A Dunamelléki Református Egyházkerület úgy döntött, hogy 2008. január 1-vel megalakítja a Csömör-Kerepes-Nagytarcsa Református Missziói Egyházközséget. A vezetője Riskóné Fazekas Márta lelkész testvérünk lett. – Az év során a gyülekezet vezetői a nagytarcsai önkormányzattal református templomépítés céljára területet kért. Az önkormányzat képviselő-testülete 2008 szeptember 29-én úgy döntött, hogy eleget tesz az előterjesztett kérésnek, és a Sztéhló Gábor utcában, a temető és a víztorony közötti területen jelöli ki a református templom helyét. Mivel az elkövetkezendő években várható a református vallású betelepülők számának emelkedése, 2009. március 3-án a Nagytarcsán tartott ünnepi istentiszteleten Győri Péter polgármester úr bejelentette az Önkormányzat határozatát, amit a gyülekezet nagy örömmel fogadott. Ezt követően a megjelentek helyszíni szemlét tartottak a jövődől templom helyén.

2010. szeptember 19-én újabb gyülekezeti szerveződés jött létre Csömör-Nagytarcsai Református Missziói Egyházközség néven.

Az önálló gyülekezetet 2010. december 1-től Esztergály Előd Gábor lelkipásztor vezeti. Hitvalló és cselekvő, Jézus példáját követő keresztyén gyülekezetünket segíti a lelkipásztorunk által példásan szerkesztett gyülekezeti lapunk, A Magvető, ami 2011 Húsvétján jelent meg. Isten segítse lelkipásztorunkat e kiváló folyóirat további szerkesztésében!

Isten áldása legyen az egyházközségen! Vezérelje minden tagját Jézus Krisztus tanítása!

Áldás, békeség!

Beszámoló a gyülekezeti kirándulásunkról

GYÜLEKEZETI KIRÁNDULÁS ŐRBOTTYÁN ÉS KÖRNYÉKÉN

Amikor idén márciusban a kirándulás időpontját egyeztettük, még nem sejtettük, hogy az a nap a református *Szeretethíd* napja lesz. Ebben is az Úr akarata valósult meg, hiszen fő célunk ezzel a kirándulással az volt, hogy Krisztus szeretetéről tegyünk bizonyosságot.

2011. május 21-én gyülekezetünk 10 fős képviselete indult útnak Órbottyán felé. Elsődleges úticélunk a *Juhász Zsófia Református Szeretetháza* volt, ahova Krisztus szeretete mellett, gyülekezetünk áldáskívánását is vittük.

Az otthonban Naftz Katalin intézményvezető kalauzolt bennünket. Nagy örömmel fogadták adományainkat, amelyeket gyüleke-

zetünk távol lévő tagjai is küldtek. Mellékelten közöljük a gyülekezetünknek címzett köszönőlevelet.

Csodálatos érzés volt megtapasztalni a Szentlélek munkáját, amelyet az otthon lakói között, a szolgálókon keresztül véghez visz.

Úgy búcsúztunk el, hogy rövidesen visszatérünk, és adományok mellett, kétkézi munkával is segítjük az ottani szolgálatot.

Ezt követően a szomszédos Vácrátótra utaztunk, ahol az *arborétumban* elfogyasztottuk otthonról hozott ebédünket, majd egy rövid séta után *Gombos Miklós* harangöntő mester műhelyében tettünk látogatást.

Beszámoló a gyülekezeti kirándulásunkról

Juhász Zsófia Református Szeretetotthon
Fogyatékosokat Ápoló és Gondozó Intézmény
 2162 Örbottyán, Kvassay telep 1.
 ☎: 28/564-010 Fax: 28/563-290
 E-mail: gyotthonorb@vnet.hu
 Honlap: www.juhaszszofiaotthon.fw.hu

Csömör - Nagytarcsai Református
Missziói Egyházközség

Esztergály Előd
 lelkipásztor részére

2141 Csömör
 Hév-állomás u. 2.

Tisztelt Nagytiszteletű Úr!
Kedves Adományozók!

Az örbottyáni Juhász Zsófia Református Szeretetotthon ellátottjai és dolgozói nevében hálás szívvel köszönjük meg Önöknek támogató segítségüket.

Szívet melengető érzés, hogy szabadidejünkben ellátogattak hozzánk, hogy megismerjék Otthonunkat az itt élő fogyatékos személyeket. Hálásan köszönjük, hogy a közös énekléssel még fényesebbé tették lakóink számára ezt a napot, újabb szép emlékekkel lettek gazdagabbak. Külön köszönjük, hogy nem üres kézzel érkeztek, a több kg különféle tartós élelmiszer (cukor, liszt, só, olaj, kakaó, majonéz, keksz, paprikás-szalámi, a finom házi lekvár és szörp) nagy segítséget jelent konyháknak lakóink ellátásában; de harisnya és kézkrém adományuknak is van helye.

Testvéreink érdeklődő szeretete, figyelmessége örömmel tölt el bennünket, Lakóink mosolygó arca, csillogó szeme mindennél jobban elárulta, milyen kevéssel, mekkora boldogságot lehet okozni. Reméljük, hogy ez az öröm kölcsönös volt, s mi is adni tudtunk egy kicsit Önöknek, még ha másképp is.

Szívből hálásak vagyunk odafigyelésükért, empátiájukért, támogató segítségükért.

„Mindenben hálát adjatok...” (1Thess. 5,18)

Ön és a Gyülekezet valamennyi tagjának életére és munkájára Isten gazdag áldását kérve

Örbottyán, 2011. május 26.

Köszönettel:

 Naftz Katalin
 intézményvezető

Presbitériumunk bemutatkozik...

DEÁK FERENCZ főgondnok

1973-ban születtem Nagyváradon székely református család harmadik gyermekeként, és a nagyváradai gyülekezetben konfirmáltam.

1989 óta Budapesten élek és itt jártam gimnáziumba, itt érettségiztem, majd a családi hagyományokat követve az asztalos szakmát is elsajátítottam. Istentől kapott ajándékként 1992-ben nősültem, feleségem Földes Zsuzsanna, házasságunkból öt gyermek született.

1992 októberében megszületett Bettina lányunk, aki most a Lónyay Református Gimnázium tanulója. 1995-ben született Vivien lányunk a Szerb Antal gimnázium tanulója és a gyülekezetünk kántora. 1996-ban született Ferencz fiunk a csömöri általános iskola tanulója

ja konfirmandus. 1997-ben született Áron fiunk a csömöri általános iskola tanulója. 2010 novemberében született Zsuzsanna lányunk.

Csömörön 1999 óta élünk és feleségemmel közösen alapított cégünkben dolgozunk, ingatlan fejlesztéssel, -hasznosítással és -közvetítéssel foglalkozunk.

A csömöri református gyülekezet életébe 2005-ben csatlakoztunk, azóta járunk a gyülekezeti alkalmakra. A gyermekeinket már itt, a csömöri gyülekezetben kereszteltük. Nagy megtiszteltetés, hogy a már önállóvá vált Csömöri-Nagytarcsai Református Missziói Egyházközség közgyűlése presbiternek és főgondnoknak megválasztott.

Hálát adok Istennek, hogy e gyülekezetbe helyezett és itt szolgálhatok az ő dicsőségére, és a presbitériumon belül a templom építését felügyelő bizottság vezetésével is szolgálhatok.

DR. VASS ZOLTÁN gondnok

Református pedagógus család négy gyermeke közül az elsőszülött vagyok. Édesapám kántortanító volt. A Budapesti Orvostudományi Egyetem Fogorvostudományi Karán szereztem diplomámat 1964-ben. Egyetemi oktatóként dolgoztam a Konzerváló Fogászati Klinikán 1978-ig, majd munkámat a Központi Stomatológiai Intézetben folytattam osztályvezető főorvosként 1997-ig. Azóta feleségemmel, Dr. Majoros Tímeával, a közösen alapított kft-ben dolgozom. Első és második házasságomból is kettő fiúgyermekem született. A legidősebb fogtechnikus mester, a fiatalabb fogszakorvos. Benjamin 15 éves, konfirmandus, a Budapest Fasori Evangélikus Gimnázium 8. osztályos tanulója. Kristóf nyolcadik évében van, a Csömöri Mátyás Király Ált Iskola első osztályos tanulója.

Csömörön 2001 óta élünk. A gyülekezettel 2003-ban vettük fel a kapcsolatot, azóta látogatjuk az istentiszteleteket és veszünk részt a gyülekezet életében. Megtiszteltetés számomra, hogy az immár önálló Csömör-Nagytarcsai Református Missziói Egyházközség közgyűlése presbiternek és gondnoknak is megválasztott. Jelenleg a presbitériumon belül a Diakóniai Bizottságot vezetem.

TAKÁCS ZOLTÁN gondnokhelyettes

1941. május 24- én születtem Debrecenben, polgári, református családban. Középiskolámat Szegeden végeztem, majd 1964-ben gépészmérnöki diplomát szereztem. Ugyanebben az évben megházasodtam. Két lányom (1968, 1969) majd egy fiam született (1974).

A mezőgépiparban, majd az oktatásban dolgoztam néhány évig, majd tervezőként kalorikus – gépész szakmákban. A hetvenes évek végén megismerkedtem a számítástechnikával, a kezdeti időszaktól máig evvel, ebben élek. Programokat írtam kis gépekre, nagy cégek információs rendszereit készítettem. Majd hardverjavítással, építéssel, kereskedelemmel foglalkoztam. 1992-ben saját céget, családi vállalkozást alapítottam, a TZteam Kft-t Rákosszentmihályon (Bp. XVI. Kerület). Cégem ma is ugyanott, közmegebecsülésnek örvendő működik (<http://www.tzteam.hu>). 2006-ban a vezetését a fiamra bízta.

2004-ben a házasságom zátonyra futott. Új életet kellett kezdenem. Ismét megházasodtam, 2006-ban Csömörön felépített új otthonunkba költöztünk.

Itt egyre több baráttra találunk, egyre több közösségben érezzük magunkat otthon. Örülök a református közösségünk önállósodásának, igyekszem segíteni, amiben tudok. 2010 októberében ért a megtiszteltetés, hogy presbiterré választottak, és gondnokhelyettesként szolgálhatok a gyülekezetünkben.

PINTÉR ÉDUA presbiter, pénztáros

A Csallóközi Nagymegyeren születtem, ahonnan anyai ágon református családomat 1948-ban telepítették ki.

Édesapám Móricz Zsigmond Kelet Népe c. lapjánál újságíró, majd Püski Sándor munkatársa, illetve a Szépirodalmi Könyvkiadó lektora, szerkesztője volt.

Édesanyám magyar-történelem szakos tanárként tanított, 1956 őszéig a csömöri Általános Iskola igazgatónőjeként. A Major utcai "Pártiskola" elfoglalása után állásából kitették, ezután nyugdíjazásáig Budapesten a Kazinczy utcai Általános Iskolában tanított.

Halála előtt 2001 október 23. án "Csömörért emlékérmét" kapott.

Hatvan éve, 1951 óta élek családommal Csömörön. Középiskolai tanulmányaimat az ELTE Apáczai Csere János Gyakorló Iskolájában végeztem, diplomát a Pénzügyi- és Számviteli Főiskola belkereskedelmi szakán kaptam.

Közel harminc évet dolgoztam a könyvkereskedelemben (Állami Könyvterjesztő Vállalat, Lira és Lant Könyvkereskedelmi Vállalat, Libri Könyvkereskedelmi Vállalat). Az Egyetemi Könyvesboltból 2000-ben mentem nyugdíjba.

Jelenleg nagymamaként fiam családjával élek. 1959-ben konfirmáltam a Csömöri evangélikus gyülekezetben.

Köszönöm az Úrnak, hogy egy megújult alapokra épülő, lelkipásztorunk vezetésével egyre erősödő református közösség építésében vehetek részt.

A Presbitériumunk

DR. SZENNYESSY JUDIT presbiter

Több generációs református lelkészi családból származom. Nagyapám a Partiumban, Székelyhídon volt esperes, édesapám Szalárdon szolgált. A kisebbségi léttel együtt járó teljesítménykényszerrel szívtam magamba a zsoltárok szeretetét, az elesettek bátorítását és segítségét, valamint az “ahogy lehet” kompromisszumkészségét. Szüleim minden javukat hátrahagyva menekülteként kezdték anyaországi életüket. A gyermekként osztályrészemül jutott szegénységet és megalázottságot bőségesen kárpótolta a szülői ház melege, a Silves-

ter-házban lelkészcsaládokkal és diakonisszákkal együtt leélt évek, s az édesapám révén a Zsinati Iroda és a Református Theológiai Akadémia munkatársaival szövődött barátságok.

1963-ban kitüntetéses diplomámmal a kezemben anyaintézményemben, a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem Belkereskedelmi Tanszékén kezdtem el felsőoktatási pályámat. Gyakornoktól tanársegéden át főiskolai tanárig végig jártam a lépcsőfokokat, s szinte valamennyi gazdálkodástudományi képzést folytató intézménnyel kapcsolatba kerültem. Legutóbb 2000 és 2006 között a Magyar Akkreditációs Bizottság plenumának tagjaként, a Gazdálkodástudományi Bizottság társelnökéeként. Ez az időszak a MAB életében is meghatározó volt, hiszen ekkor készültünk fel és álltunk át az új típusú, ún. Bolognai rendszerű képzésre.

Tudományos pályámat díjnyertes TDK dolgozattal kezdtem 1962-ben, majd 1966-ban doktori értekezéssel, 1980-ban kandidátusi védéssel folytattam. E pálya legaktívabb időszaka 1975 és 1985 közé tehető, amikor megjelent első, akadémiai díjnyertes könyvem, (A piacutatás kézikönyve KJK. 1978) tucatnyi kutatásnak voltam témavezetője, és folyamatosan publikáltam.

Oktatásszervezésben az 1985-95 közötti volt a legtermékenyebb időszakom, amikor a Kereskedelmi és Vendéglátóipari Főiskolán tudományos főigazgató helyettesként és a Gazdaságtan Tanszék vezetőjeként tevékenykedtem. Előbbi funkciómban nevemhez fűződik a posztgraduális képzés beindítása és a nemzetközi kapcsolatok új alapokra helyezése. A rendszerváltozás előtti és utáni évek a felsőoktatás varázslatos időszaka volt, s hálával tartozom mindazoknak, akik hozzásegítettek, hogy ezt felsővezetőként élhettem meg. Az építkezés, a teremtés lett osztályrészemé 1999-től a Modern Üzleti Tudományok Főiskoláján is, a Budapesti Tagozat, valamint a Gazdálkodási és menedzsment Tanszék alapításával, és vezetésével.

A tudományos közéletbe hamar bekapcsolódtam, a Szervezési és Vezetési Tudományos Társaság Marketing Bizottságában vállaltam feladatokat, a Magyar Marketing Szövetség elnökségi tagja voltam és két cikluson keresztül az MTA Marketing Bizottságának titkára.

Számos hazai és külföldi konferencián előadásokkal, hozzászólásokkal, szekcióvezetéssel szerepeltem, de vendégtanárként is oktattam Nürnbergben és Frankfurtban.

Több időszakos kiadvány szerkesztőségi munkájában is részt vettem: korábban az Élet és Tudomány, valamint a Marketing és menedzsment, jelenleg a Polgári Szemle Szerkesztőbizottságának vagyok a tagja

A gyakorlatban is kipróbáltam magam. Ügyvezető igazgatóként a Magyar Fejlesztési Bank kabinetfőnökeként a kommunikációs ügyek felelőse voltam. A feladat tetszett, s úgy tűnt, az egyetemi pálya ehhez a munkához is sok muníciót adott.

Örömmel csatlakoztam a csömöri református gyülekezethez, ahol az önállóvá válás utáni első választásnál egyházi elöljáró lehettem. A presbitériumon belül a predesztináció alapján a gazdasági ügyek vitele a reszortom, de a missziós bizottságban is örömmel vállalom munkát. A családi hagyományokhoz híven szeretnék a jövőben is a Csömöri Református Missziói Egyházközség gyarapodásáért, s a testvérek meleg, emberi közösséggé válásáért szolgálni. Ehhez kérem Isten áldását és segítségét.

AGÁRDI MIHÁLY presbiter

1952. augusztus 8-án születtem Csömörön, édesanyám Somogyi Krisztina. Az általános iskolát Csömörön végeztem.

1970-ben érettségiztem a cinkotai Szerb Antal Gimnáziumban, majd gépjármű-villamossági műszerész szakmát szereztem és 25 éven át ebben a szakmában dolgoztam. Jelenleg mezőgazdasági vállalkozó vagyok.

Megköszönöm mindazoknak bizalmát, akik jelöltek és megválasztottak a csömöri református gyülekezet presbiterének. 1990-től kerültem kapcsolatba a település közösségi életével,

1994-től a település önkormányzati képviselőjeként tevékenykedtem 2010 októberéig.

A jövőben a református gyülekezet elkötelezett tagjaként kívánom segíteni a közösség új otthonának a megteremtését.

DR. ASZALÓS GYÖRGY presbiter

1958-ban születtem Debrecenben, református családba. Iskoláimat sorra ott végeztem, az Orvostudományi Egyetemen 1983-ban szereztem diplomát.

A debreceni kistemplomi gyülekezethez tartozunk. Édesanyám számtalan betegsége miatt támaszra szorult, így kezdetben passzívan, kis tartózkodással, de később, felismerve az Úr hatalmát, teremtő erejét egyre nagyobb lelkesedéssel kísérem el őt az istentiszteletekre. Gimnáziumi, egyetemi éveim az útkeresés évei voltak, anyám halála nagy törést okozott, ekkortájtban elfordultam Istentől, világi örömeiket keresve.

Feleségemet megismerve rátaláltam a boldogságra és arra az útra, mely számunkra van kijelölve. Az érsekcsanádi háziorvosi szolgálat hat éve már a helyi református gyülekezet közösségében hitre jutva telt el, tudatosan építve református őseink egyházát.

Tizenöt éve élünk Csömörön, és nagy próbatétel volt számunkra az új gyülekezet megtalálása, majd több református gyülekezet látogatását követően azt az útmutatást kaptuk, hogy a helyi közösség az, ahová tartoznunk kell. Mára több mint tíz éve tagjai vagyunk a csömöri református gyülekezetnek, melyben hat éve presbiterként is szolgállok a gyülekezetnek. A csömöri gyülekezetben eltöltött tíz év megmutatta, hogy az Úrnak célja van velünk és áldása bőven árad ránk: egyre bensőségebbé válik a kapcsolat a testvérekkel, egyre több fiatal látogatja gyülekezeti alkalmainkat. Most egy különösen nagy feladat előtt áll gyülekezetünk, mert önállóvá válásunkkal nem csak közösségünk lelki templomát, hanem Isten házát is fel kell építenünk, ehhez kérem Isten áldását és szerető gondoskodását a gyülekezetre.

A Presbitériumunk

BACSÓ FERENC presbiter

1948-ban születtem Szemerén, református családban. Ott tartottak keresztség alá, és ott is konfirmáltam 1960-ban. Négy évvel később Budapestre költöztem. Később a kistarcsai református gyülekezet tagja lettem, ahol 1984-ben presbiternek választottak. Hat évvel később költöztünk Csömörrre, azóta hűséges tagja vagyok a gyülekezetnek.

BODA KÁROLY presbiter

1938-ban születtem Budapesten. Születésem óta Csömörön élek, szüleim is reformátusok voltak. Kistarcsán keresztteltek, ott is konfirmáltam 1950-ben, mivel akkor még Csömörön nem volt református istentisztelet. Esztergyályosként mentem nyugdíjba. Hat éve választottak meg presbiternek.

NÉMETH KÁROLY presbiter

1970 augusztus 31-én születtem Budapesten. 11 éve költöztem Csömörrre, 3 gyermek édesapja vagyok. 2010-ben konfirmáltam ez az életemben nagy változást hozott: Istent életembe fogadtam!

Nagy megtiszteltetés volt a presbiteri megválasztásom. A családi életünkben mind a gyermek nevelésben mind a hétköznapijainkban fontos szerepet tölt be a Hit, az Istennel való kapcsolatunk, a napi imádság.

Presbiterként fontos feladatot, az Ifjúsági korosztályt és az ő hitük erősítését kaptam. Igyekszem Isten áldásával ezen szolgálatomat becsülettel elvégezni.

ESZTERGÁLY ELŐD GÁBOR református lelkipásztor

1977 tavaszán, egy viharos éjszaka után, láttam meg a napvilágot a budapesti Péterfy Sándor utcai kórházban. A szüleim, mint oly sok kortársuk, vidékről költöztek fel a fővárosba a jobb érvényesülés reményében. Édesanyám, Lipcsei Edit, Mezőberényben, a református parókián nőtt fel, mint lelkészgyermek. Az Úr már egészen fiatal éveiben megmutatta számára az utat, amin járnia kell, énekművészként a hangjával hirdeti az Úr dicsőségét szerte a világban. Édesapám, Esztergály Előd Ferenc, mérnök-vállalkozó, a háború ideje alatt született, és Szeghalmon, mint orvosgyermek élte boldog gyermekkorát.

Sok szép emlék köt a fővároshoz, ahol felnőttem, a családommal mégis az élhetőbb vidéket választottuk. Kisfiam születése óta élünk Gödöllőn, és reméljük, hogy mielőbb Csömörré költözhetünk, ahol rátalálhatunk Istentől rendelt új otthonunkra.

Feleségem, Pintér Brigitta, szintén budapesti gyermek volt. 2005-ben művelődésszervező diplomát szerzett, mégis az érettségi utáni első foglalkozását gyakorolja: dental-higiénikusként dr. Vári Zsolt fogszabályozó orvos mellett dolgozik Gödöllőn. (Vári doktor úr nem melleleg Virág Emese lányunk keresztapukája.) Kisfiunk, Benedek Előd, 2005-ben, kislányunk, Virág Emese, 2010-ben született. Mindketten csodálatos szeretetet és boldogságot hoztak az életünkbe, és rajtuk keresztül még jobban érezzük Krisztusunk áldó jelenlétét.

Mind az anyai, mind az apai ágon több evangélikus és református lelkész volt már a családban, mégis az Úr világi pályáról hívott el engem szolgálatra. Közgazdász végzettséggel édesapám vállalatánál könyv- és folyóirat kiadással és szerkesztéssel foglalkoztam. A cég a magyar őstörténet és -hagyományvilág kutatására és népszerűsítésére szakosodott, ezért ez a terület nagyban befolyásolta az érdeklődési körömet is.

27 éves voltam, mikor határozott hívást kaptam az Úrtól: “Ha valaki énutánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel a keresztjét, és kövessen engem.” (Mk 8,34)

Nem tehettem mást, mint feladtam az addig felépített egzisztenciámat, és újra elkezdtem tanulni. 2009-ben végeztem el a budapesti teológiát. Tanulmányaim során hasznomra volt a sok világi tapasztalat, amelyet nemcsak Isten és embertársaim jobb megismerésében kamatoztathattam, hanem gyakorlati szolgálatot is jelentett: 2006-ban megalapítottam a *Protestáns Téka* című egyetemi diákújságot, aminek 3 évig főszerkesztője lehettem. A folyóirat azóta is, egyházkerületi támogatással és új diák-szerkesztői gárdával, rendszeresen megjelenik, és hirdeti Isten dicsőségét a teológia falain belül és kívül.

Az egyetemet követően a segédlelkézi évemet Szadán, az Északpesti Református Egyházmegyénél töltöttem. Isten végtelen kegyelméből 2010. december 1-i hatállyal kaptam meg dr. Szabó István püspök úrtól a kinevezésemet a Csömör-Nagytarcsai Református Missziói Egyházközség élére. Bizonyosággként hirdethetem: nem múlik el úgy nap, hogy ne érezném az Úr áldását ebben a szolgálatban! Hű és jó pásztorra kívánok lenni a csömöri és a nagytarcsai nyájnak Jézus Krisztus dicsőségére!

A CSÖMÖR-NAGYTARCSA REFORMÁTUS MISSZIÓI EGYHÁZKÖZSÉG GAZDASÁGI HELYZETE

Gyülekezetünk presbitériuma fontosnak tartja, hogy pénzügyeinkről és gazdálkodásunkról évente legalább egyszer tájékoztassuk tagjainkat. Gyülekezetünk fenntartása közös feladatunk, s hogy mennyire lesz pezsgő a gyülekezeti élet, hogy miképpen tudjuk segíteni a rászorulókat, s hogy milyen élményeket tudunk nyújtani tagjainknak, az híveink áldozatvállalásától, anyagi hozzájárulásától függ.

A 2010-es évben még nem rendelkezünk önálló költségvetéssel, így a tavalyi év gazdálkodásáról nem tudunk átfogó képet adni, csupán azt jelezzük, hogy a kistarcsai gyülekezettől történő szétválás után *5 052 450 Ft* hozománnyal rendelkezünk.

A 2011-es évre a presbitérium *3 278 000 Ft*-ban tervezte meg a gyülekezet bevételeit a táblázat adatai szerinti összetételben.

A Csömör-Nagytarcsai Református Missziói Egyházközség 2011. évi tervezett bevételei:

<i>A gyülekezet bevételei</i>	<i>éves összeg Ft.</i>
Egyházfenntartói járulék	600 000
Perselypénz	770 000
Adományok	840 000
<u>Egyéb bevételek</u>	<u>1 068 000</u>
Összes bevétel	3 278 000

Az egyházfenntartói járulék fizetését egyházunk törvénye az egyháztag hitből való kötelességei között sorolja fel, s annak mértékét az egyháztag jövedelmének legalább 1 %-ában határozza meg. Presbitériumunk úgy döntött, hogy az egyházfenntartói járulékot évi 5000 Ft-ban határozzuk meg, ami havi 400 Ft-os támogatást jelent. Fontos azonban, hogy mindenki valós jövedelme alapján teljesítse járulékfizetési kötelezettségét, szem előtt tartva, hogy a teljes jogú egyháztagok listájára azok kerülnek, akik legalább a minimális összeget befizetik. Most az őszi presbiterválasztás előtt különösen fontos, hogy a megválasztott előjárók minél több gyülekezeti tag támogatását élvezzék.

Istentiszteletek, hitéleti alkalmak befejeztével lehet a perselyben adományunkat elhelyezni, ami az egyházközség fenntartását célozza. A perselypénz összegére egyházunk törvényei nem tartalmaznak előírásokat, de jó lenne, ha gyülekezetünk tagjai a jövőben kissé bőkezűbbek lennének. Az istentiszteletenkénti 15 000 Ft-os átlag még lelkészsünk járandóságát sem fedezi.

Az adományok lelki indítéka Isten iránti hálnak kifejezése, egy-egy alkalomhoz kötődő köszönet kinyilvánítása, az esetekért, gyámoltottakért vállalt közös teherviselés megjelenítése, valamint közös céljaink megvalósításában való közreműködésünk. Erre az évre templomépítésre céladományként 500 000 Ft-ot terveztünk, Isten dicsőségére pedig 100 000 Ft-ot. Fontos, hogy gyülekezetünk tagjai személyi jövedelemadó bevallásukban adójuk 1%-át a 0066-os technikai számon nyilvántartott Református Egyháznak ajánlják fel. Tervezzük, hogy ebben az évben létrehozunk templomépítési céllal egy saját alapítványt, amelyhez a későbbiekben személyi jövedelemadónk másik 1%-ával járulhatunk. Gyülekezetünk tagjait időben értesítjük majd erről a lehetőségről.

Az egyéb bevételek között a csömöri önkormányzattól kapott évi 300 000 Ft támogatás és a "hozományunk" kamatbevételei jelennek meg. Jelentős tétel még a közalapi hozzájárulástól való mentesítésünk, ami missziói egyházközség mivoltunkból kedvezményként, közvetett egyházi támogatásként értelmezhető.

A 2011-es évre presbitériumunk a gyülekezet kiadásait – a gyülekezeti ház felújítási és beruházási kiadásai nélkül- 3 144 400 Ft-ban határozta meg az alábbi összetételben.

A Csömör-Nagytarcsai Református Missziói Egyházközség tervezett kiadásai 2011-ben:

<i>A gyülekezet kiadásai</i>	<i>éves összeg Ft.</i>
Személyi kiadások	1 822 400
Gyülekezeti élet kiadásai	300 000
Igazgatási kiadások	722 000

Egyházi bérlemény fenntartása	60 000
<u>Egyéb kiadások</u>	<u>240 000</u>
Összes kiadás	3 144 400

A személyi kiadások között lelkészünk bére és annak járulékai jelennek meg.

A gyülekezeti élet kiadásai rovatban a miszsiós kiadásokat és a szeretetszolgálat költségeit terveztük. Ha tartalmas gyülekezeti életet szeretnénk, akkor ezekre a célokra sokkal többet kellene fordítanunk. Ehhez azonban a gyülekezet adakozó kedvének jelentős mértékű növekedésére, illetve a hitüket nem gyakorló reformátusok gyülekezeti életünkbe való bevonására van szükség.

Az igazgatási kiadások között a kiküldetési, közlekedési költségek, a rövidesen működőképes lelkési hivatal fenntartási költségei és az adminisztráció dologi ráfordításai jelennek meg.

Az egyházi bérlemény fenntartási költségei között azt az összeget szerepeltetjük, amit az evangélikus egyháznak a templom és egyéb

helyiségek használatáért fizetünk. Ezen a módon is szeretnénk köszönetünket kifejezni, hogy testvérgyülekezetünk e jelképes összegért teszi lehetővé hitéletünk jó tárgyi feltételek közötti gyakorlását.

Az egyéb kiadások között lelkészünk lakhatási támogatásának éves összege található. Ez az összeg természetesen módosul, ha lelkészünk helyben lakását meg tudjuk oldani. Utóbbi azért is sürgető igény, mert a jó pászornak a juhái között van a helye.

Az adatokból látható, hogy egyházközségünk fenntartásának szinte egyetlen forrása a gyülekezeti tagok adakozása. Élünk tehát 2011-ben is a keresztyén élet egyik legtermészetesebb alkotóelemével, tudván, hogy *“a jókedvű adakozót szereti és megáldja az Isten”*.

Szenyessy Judit
presbiter

a Gazdasági Bizottság elnöke

MINKET ÉRINTŐ HÍREK A DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLETTŐL

Új gyülekezetek szervezésébe fogott Diósdon és Csömörön a Dunamelléki Református Egyházkerület. A két Pest megyei településre lelkipásztorokat küldtek, akiknek az a feladatuk, hogy “a semmiből” építsék fel a református közösségeket.

Húszmillió forintos keretet nyitott meg a Dunamelléki Református Egyházkerület az újonnan alakuló missziói gyülekezetek számára – mondta Peterdi Dániel főjegyző a március 30-ai esperes-gondnoki értekezlet után. A lelkészek – a többi között – megkeresik a lehetőségét, hogy hol és milyen helyiségben tarthatnak istentiszteleteket, bibliaórákat és különböző alkalmakat a településen élő reformátusokkal. Peterdi Dániel úgy véli, hogy mindig

meghálálja magát, ha az egyház lelkészt tud küldeni egy-egy olyan településre, ahol még nincs lelkipásztor. Ez segíthet abban is, hogy a születő gyülekezet megerősödjön és először missziói egyházközséggé, majd anyaegyházzá váljon, de ez hosszú folyamat. Akár öt év is eltelhet, mire egy missziói egyházközség életképessé válik. A tervekről szólva a főjegyző elmondta, hogy ebben az évben akár 8-10 új gyülekezet is elindulhat. A jelenlegi – 20 millió forintos – keret jórészt a lelkészek fizetésére és a lakhatásuk biztosítására elegendő, majd később más forrásokból is lehet segíteni az újonnan kiépülő egyházközségeket.

Forrás: <http://www.dmrek.hu/hir/mutat/2171>

ANYAKÖNYVI HÍREK

2011. ÁPRILIS – MÁJUS

GYŰLEKEZETÜNK ÚJ TAGJAI

Patai Dávid (szül.: 2010. 10. 21.). Keresztelését végezte Esztergály Előd Gábor lelkipásztor Csömörön, 2011. május 15-én.

HALOTTAINK

Özv. Tóth Istvánné sz. Balázs Mária, 1927. 04. 07. Sikátor – 2011. 04. 30. Nagytarcsa.
Németh Károlyné sz. Szabó Anna, 1926. 06. 11. Abádszalók – 2011. 05.27. Budapest.

Nyári alkalmaink

Június 15. és szeptember 1. között mind az iskolai, mind az óvodai hittan szünetel. A Bibliakör rendszeres alkalmunk, a családi nyaralásokra való tekintettel módosított időpontban lesz megtartva.

CSALÁDI TÁBOR

2011. JÚLIUS 21-25.

Szeretettel hívjuk és várjuk testvéreinket az első nyári táborunkra. Gyülekezeti életünk szerves része a közös pihenés és nyaralás is. Erre ad nagyszerű lehetőséget Fonyódligeten a Somogy Megyei Gyermektábor (www.fonyodliget.hu). A közvetlen Balaton parti táborhely egyszerre nyújt kikapcsolódást a fiataloknak és az idősebbeknek egyaránt. A következő költségekkel kell számolnunk: szállás: gyermek/felnőtt/nyugdíjas: 2.300,- Ft/éj; 3-6 éves gyermek: 1.840,- Ft. Napi háromszori étkezés: 15 év feletti gyermek/felnőtt: 2.190,- Ft/nap; 15 éves korig/nyugdíjas: 1.665,- Ft/nap; 3-6 éves gyermek: 1.330,- Ft/nap. A nagycsaládosok (2 felnőtt +3 hároméves kor feletti gyermek) számára 20 % kedvezmény vehető igénybe mind a szállás-, mind az étkezési költségekből. Ágyneműhuzat bérelhető: 250,- Ft/nap. Elhelyezés önálló szobákban, a közös fürdőszoba a folyosón található. A szállást az érkezés napján 14⁰⁰-tól lehet elfoglalni, és a távozás napján legkésőbb 10⁰⁰-ig el kell hagyni. Az utazásról mindenki egyénileg gondoskodik.

HORGÁSZVERSENY

2011. **augusztusában** tervezzük megrendezni az első Gyülekezetek közötti horgászversenyt és családi napot. A szervezés folyamatban van, így a pontos helyszínről és időpontról a későbbiekben adunk hírt.

IMPRESSZUM

A MAGVETŐ – a Csömör-Nagytarcsai Református Missziói Egyházközség gyülekezeti lapja.

Megjelenik negyedévente. Felelős kiadó: Esztergály Előd Gábor lelkipásztor.

Szerkesztés és tördelés: Esztergály Előd Gábor. Korrektor: Pintér Édua

Megjelenik 200 példányban, A4-es méretben.

Címünk: 2141 Csömör, Állomás u. 2. Telefon: 06/30-488-8780.

Honlap: www.csoref.hu, e-mail: esztergalyelod@gmail.com vagy hivatal@csoref.hu